

Wtorek, 13 listopada 2007 r.

P6_TA(2007)0503

Rola sportu w edukacji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie roli sportu w edukacji (2007/2086(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 149, 150 oraz 152 Traktatu WE,
- uwzględniając Deklarację nr 29 w sprawie sportu, załączoną do Traktatu Amsterdamskiego, raport Komisji w sprawie sportu przedstawiony na posiedzeniu Rady Europejskiej w Helsinkach w dniach 10-11 grudnia 1999 r. (COM(1999)0644 oraz deklarację nicejską dotyczącą szczególnych cech sportu i jego funkcji społecznej w Europie zawartą w w załączniku IV do konkluzji Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Nicei (7-9 grudnia 2000 r.),
- uwzględniając białą księgę Komisji w sprawie sportu (COM(2007)0391),
- uwzględniając białą księgę Komisji zatytułowaną „Strategia dla Europy w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością (COM(2007)0279)”,
- uwzględniając ocenę Komisji dotyczącą programu Europejskiego Roku Edukacji przez Sport (EYES 2004) (COM(2005)0680),
- uwzględniając zalecenie Rady Europy dotyczące poprawy jakości wychowania fizycznego i zajęć sportowych skierowanych do dzieci i młodzieży we wszystkich krajach europejskich, przyjęte przez Komitet Ministrów dnia 30 kwietnia 2003 r. (Rec(2003)6),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „Promowanie zdrowego żywienia i aktywności fizycznej: europejski wymiar zapobiegania nadwadze, otyłości i chorobom przewlekłym” (COM(2005)0637),
- uwzględniając opublikowane przez Parlament Europejski opracowanie zatytułowane „Obecna sytuacja i perspektywy wychowania fizycznego w Unii Europejskiej”,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 czerwca 1997 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w dziedzinie sportu⁽¹⁾ oraz z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie kobiet w sporcie⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie zwalczania dopingu w sporcie⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 6 i art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w brzmieniu określonym w projekcie Traktatu z Lizbony,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, a także Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0415/2007),

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 30.6.1997, str. 252.

⁽²⁾ Dz.U. C 68 E z 18.3.2004, str. 605.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0100.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, str. 590.

Wtorek, 13 listopada 2007 r.

- A. mając na uwadze, że wychowanie fizyczne jest jedynym przedmiotem szkolnym mającym na celu przygotowanie dzieci do prowadzenia zdrowego trybu życia i koncentrującym się na ich ogólnym rozwoju fizycznym i psychicznym oraz na przekazywaniu istotnych wartości społecznych, takich jak uczciwość, samodyscyplina, solidarność, duch zespołowy, tolerancja i zasady fair play,
- B. mając na uwadze, że nadwaga spowodowana siedzącym trybem życia oraz nieprawidłowym odżywianiem, mogąca przyczynić się w niektórych przypadkach do zaistnienia złego stanu zdrowia oraz problemów i schorzeń natury psychospołecznej implikujących komplikacje, których leczenie jest kosztowne (np. nadciśnienie, cukrzyca i choroby układu sercowo-naczyniowego), dotyka coraz większą część populacji UE, przy czym jej czwartą część stanowią dzieci,
- C. mając na uwadze, że wychowanie fizyczne i sport w szkołach stanowią jedno z najważniejszych narzędzi integracji społecznej, ale również fakt, że w przypadku pewnych mniejszości oraz wspólnot religijnych, a także dzieci niepełnosprawnych, pełne uczestnictwo w zajęciach wychowania fizycznego nie jest w wielu przypadkach zagwarantowane i stwarza liczne trudne do rozwiązania problemy,
- D. mając na uwadze, że liczba godzin lekcyjnych wychowania fizycznego spadła w ciągu ostatnich dziesięciu lat nie tylko w szkołach podstawowych, ale również średnich, a także mając na uwadze, że istnieją ogromne rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi w odniesieniu do udostępniania obiektów sportowych oraz sprzętu,
- E. mając na uwadze, że programy szkoleniowe dla nauczycieli wychowania fizycznego w poszczególnych państwach członkowskich mocno się różnią, oraz to, że coraz powszechniejsza staje się praktyka prowadzenia zajęć wychowania fizycznego w szkołach przez nauczycieli z nieodpowiednim przygotowaniem specjalistycznym,
- F. mając na uwadze brak stosownej koordynacji, mającej na celu pogodzenie szkolnych oraz pozaszkolnych zajęć sportowych oraz lepsze wykorzystanie istniejącej infrastruktury sportowej, a także mając na uwadze, że powiązanie między nimi jest różne w poszczególnych państwach członkowskich,
- G. mając na uwadze, że rodzice odgrywają kluczową rolę jako jedna ze stron współpracujących w tym zakresie oraz fakt, że wsparcie rodziców w odniesieniu do zajęć sportowych dzieci jest sprawą najwyższej wagi, gdyż rodzice stanowią przykład dla swoich dzieci i zapewniają im dostęp do obiektów i programów sportowych,
- H. mając na uwadze, że ramy prawne regulujące kwestię wychowania fizycznego oraz sportu, a także uregulowania w zakresie finansowania tych zajęć przez UE, są jednakowo niejasne,
- I. mając na uwadze, że zdrowie publiczne oraz ochrona młodzieży stanowią priorytety UE, a co za tym idzie szczególny nacisk położyć należy na zwalczanie dopingu w sporcie;
- J. mając na uwadze, że sport stanowi jeden z najbardziej efektywnych środków zwalczania palenia, szczególnie wśród osób młodych;
 - 1. podkreśla uzasadnione zainteresowanie UE sportem, w szczególności jego aspektami społecznymi i kulturowymi oraz przekazywanymi przez niego wartościami wychowawczymi i społecznymi, takimi jak samodyscyplina, pokonywanie własnych ograniczeń, solidarność, zdrowa konkurencja, szacunek dla przeciwników, integracja społeczna, przeciwstawianie się wszelkim formom dyskryminacji, duch współpracy zespołowej, tolerancja i fair-play;
 - 2. podkreśla znaczenie realizacji wyżej wymienionych deklaracji amsterdamskich i nicejskich, w szczególności specyficznej charakterystyki europejskiego sportu i jego funkcji społecznej, którą należy uwzględnić przy realizacji wspólnych polityk;
 - 3. podkreśla, że w naszym wielokulturowym społeczeństwie sport może i powinien być integralną częścią formalnej i nieformalnej edukacji oraz że badania wykazały, iż regularna aktywność fizyczna poprawia samopoczucie psychiczne i fizyczne i ma jednocześnie pozytywny wpływ na umiejętność uczenia się;

Wtorek, 13 listopada 2007 r.

4. wzywa państwa członkowskie oraz właściwe władze do zapewnienia uwypuklenia w szkolnych i przedszkolnych programach nauczania rozwoju zdrowotnego, poprzez propagowanie szczególnych form ćwiczeń fizycznych odpowiednich dla przedszkolnej grupy wiekowej oraz podnoszenie poziomu świadomości klubów i stowarzyszeń w celu zapewnienia między innymi, że od najmłodszych lat, i z korzyścią dla rozwoju i zdrowia, dzieci będą mogły korzystać z właściwych form aktywności fizycznej, a tym samym do zagwarantowania, że lekcje wychowania fizycznego uzyskają status zgodny z profilem placówki i związany z poziomem nauczania;
5. podkreśla, że sport i aktywność fizyczna mogą się znacznie przyczynić do zwalczania negatywnych tendencji zdrowotnych, takich jak siedzący tryb życia i otyłość; odwołuje się do sondażu Eurobarometru na temat zdrowia, żywności i odżywiania opublikowanego w listopadzie 2006 r., który bada zdrowotne i fizyczne cechy Europejczyków, ich dietę i problemy związane z otyłością i brakiem ruchu;
6. zachęca państwa członkowskie do przeprowadzenia kampanii informacyjnych, skierowanych do dzieci od najwcześniejszych lat życia oraz do ich rodziców, na temat konieczności prowadzenia zdrowego trybu życia, podejmowania regularnej aktywności fizycznej i ryzyka zdrowotnego wynikającego z niewłaściwego sposobu odżywiania;
7. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie przez Komisję i Radę nieformalnych grup roboczych zajmujących się kwestiami związanymi ze sportem i wnioskuje, by wspomniane grupy robocze zwróciły większą uwagę na kwestię związku pomiędzy zdrowiem a szkolnymi zajęciami wychowania fizycznego;
8. proponuje, by prace grupy ekspertów zaangażowanych w ustanowioną przez Komisję w marcu 2005 r. Platformę UE na rzecz żywienia, aktywności fizycznej i zdrowia zostały wsparte poprzez udział nauczycieli wychowania fizycznego oraz ekspertów z zakresu sportu;
9. wzywa państwa członkowskie do poddania pod rozważenie, oraz w razie potrzeby do wprowadzenia zmian w ukierunkowaniu wychowania fizycznego jako przedmiotu, biorąc pod uwagę społeczne i zdrowotne potrzeby i oczekiwania dzieci;
10. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, że lekcje wychowania fizycznego w szkołach szczebla podstawowego i średniego będą obowiązkowe oraz do przyjęcia zasady, że plan zajęć powinien uwzględniać co najmniej 3 godziny lekcyjne wychowania fizycznego tygodniowo, a szkoły winny być zachęcane do możliwie jak najznaczniejszego zwiększania też zalecanej minimalnej ilości godzin;
11. wzywa państwa członkowskie i właściwe organy do propagowania świadomości ciała i zdrowia poprzez ściślejsze zintegrowanie sportu z przedmiotami o charakterze intelektualnym;
12. oczekuje na wnioski ustanowionej przez Komisję grupy roboczej ds. sportu i zdrowia w zakresie zalecanego minimalnego dziennego czasu wykonywania ćwiczeń fizycznych oraz propagowaniem zajęć wychowania fizycznego w szkole;
13. z zadowoleniem przyjmuje opublikowaną przez Komisję białą księgę w sprawie sportu, stanowiącą istotny krok na drodze ku przyszłemu rozwojowi działań wspólnotowych w tej dziedzinie, a także wyraża nadzieję, że kwestia wychowania fizycznego prowadzonych w szkole stanie się częścią planu działania „Pierre de Coubertin” (SEC(2007)0934);
14. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie przez Komisję ww. białej księgi w sprawie zagadnień zdrowotnych, która za priorytet uznaje działania prewencyjne, prowadzone w szczególności za pomocą propagowania ćwiczeń fizycznych i zwiększenia liczby osób uprawiających sporty;
15. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięcia wspomnianego wyżej programu EYES 2004, który podkreślił rolę sportu w edukacji oraz zwrócił uwagę na wszechstronną społeczną rolę sportu;
16. podkreśla, że wyniki programu EYES 2004 muszą zostać wykorzystane do pełnego, dającego korzyści i dalszego rozwijania dobrych praktyk poprzez nowe inicjatywy, na które przeznaczane są środki publiczne i prywatne, lub które promowane są w duchu społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

Wtorek, 13 listopada 2007 r.

17. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego o organizowaniu począwszy od roku 2010 Olimpiad Młodzieży, zawodów stanowiących niewątpliwie pozytywny bodziec na rzecz zwiększania poziomu świadomości ludzi młodych z zakresu ducha mistrzostw sportowych i wartości sportu;
18. uważa, że wychowanie sportowe i trening, ze szczególnym naciskiem na ideały olimpijskie, są skutecznymi instrumentami wspierania dialogu kultur i integracji społecznej grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, promują pracę społeczną; uważa również, że odgrywają one czynną rolę w przeciwdziałaniu dyskryminacji, nietolerancji, rasizmowi, ksenofobii i przemocy;
19. zachęca państwa członkowskie do zmodernizowania swojej polityki w zakresie wychowania fizycznego, przede wszystkim w celu zagwarantowania równowagi między aktywnością fizyczną i intelektualną w szkołach, do inwestowania w obiekty sportowe najwyższej jakości oraz podjęcia odpowiednich działań w celu udostępnienia obiektów i programów sportowych w szkołach wszystkim uczniom, z należytym uwzględnieniem potrzeb uczniów niepełnosprawnych; sugeruje przyznanie wsparcia szerokiej gamie dyscyplin sportowych, tak aby każdy uczeń rzeczywiście miał możliwość uprawiania różnych dyscyplin sportowych; wzywa państwa członkowskie do poparcia wymogu zwiększenia w szkołach liczby godzin przeznaczonych na wychowanie fizyczne i do popierania prawnego uznania instytucji i organizacji przyczyniających się do szerzenia działalności sportowej w szkołach i przedszkolach; popiera zachęty dla klubów sportowych, które zawarły porozumienia o partnerstwie ze szkołami, placówkami oświatowymi, ośrodkami młodzieżowymi oraz innymi organizacjami społecznymi lub ochotniczymi, zaangażowanymi w projekty w zakresie uczenia się przez całe życie;
20. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiednich warunków do przestrzegania zalecanej minimalnej ilości zajęć wychowania fizycznego, biorąc pod uwagę, że regularne ćwiczenia w znaczący sposób przyczyniają się do ograniczenia wydatków związanych z opieką zdrowotną;
21. zwraca się do wszystkich państw członkowskich o zapewnienie prowadzenia zajęć wychowania fizycznego na wszystkich możliwych poziomach, w tym również w szkołach podstawowych, przez wyspecjalizowanych instruktorów wychowania fizycznego;
22. w duchu procesu bolońskiego zachęca państwa członkowskie do zapewnienia większej zbieżności programów szkoleniowych dla nauczycieli wychowania fizycznego wszystkich poziomów nauczania w szkole oraz zagwarantowania nauczycielom wychowania fizycznego ustawicznego szkolenia zawodowego obejmującego aspekty związane z równością płci, jak również do opracowania niezależnego systemu nadzoru mającego na celu zagwarantowanie wysokiej jakości;
23. wzywa państwa członkowskie, we współpracy ze szkołami sportowymi, do zapewniania wysokiej jakości i wszechstronnego wykształcenia, pozwalającego sportowcom na nabycie wszystkich umiejętności niezbędnych do wejścia na rynek pracy lub do kontynuowania nauki na studiach wyższych i podyplomowych;
24. wzywa państwa członkowskie oraz odnośne władze do zapewnienia nauczycielom wychowania fizycznego szkolenia w zakresie problematyki płci poprzez włączenie tej problematyki do ich programu nauczania, wzywa do zaprzestania umniejszania roli wychowania fizycznego jako przedmiotu nauczania oraz nauczycieli wychowania fizycznego; podkreśla znaczenie możliwości koedukacji w dziedzinie sportu na poziomie przedszkolnym i szkoły podstawowej, a także możliwości wyboru nauczania w systemie koedukacyjnym lub niekoedukacyjnym począwszy od szkoły średniej w celu zachęcenia dziewcząt do wypróbowania dyscyplin sportowych tradycyjnie uprawianych przez mężczyzn; podkreśla konieczność wypracowania nowych form aktywności fizycznej o charakterze dobrowolnym, najlepiej poza ramami obowiązkowego nauczania publicznego;
25. jest zdania, że umiejętności zdobyte dzięki zajęciom sportowym powinny być uznawane na mocy wspólnego systemu odniesienia zawartego w przyszłych europejskich ramach kwalifikacji; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie włączenia sportu w zakres stosowania europejskiego systemu transferu punktów kredytowych w szkoleniu i kształceniu zawodowym; uważa, że większy stopień przejrzystości i wzajemne uznawanie licencji i dyplomów uprawniających do świadczenia usług w sektorze sportowym w UE przyczyniłoby się do swobodnego przepływu osób (studentów, sportowców i pracowników) oraz do długoterminowej asymilacji sportowców na rynku pracy, a także do spójności społecznej w Europie oraz do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej, gdyż jest to dziedzina charakteryzująca się dużym potencjałem w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy;

Wtorek, 13 listopada 2007 r.

26. wzywa Komisję do zainicjowania i wsparcia interdyscyplinarnych badań w dziedzinie sportu i wychowania fizycznego oraz do rozpowszechniania najlepszych praktyk; zaleca, aby Komisja ustaliła podstawowe zasady, w oparciu o które przeprowadzono by ogólnoeuropejskie badanie dotyczące polityki i praktyk w zakresie wychowania fizycznego, uznane przez Radę Europy jako kwestia priorytetowa;
27. podkreśla, że wykorzystywanie substancji chemicznych zwiększających osiągi stoi w sprzeczności z wartościami społecznymi, kulturowymi i edukacyjnymi sportu; wzywa również państwa członkowskie do zapewnienia, że nauczyciele wychowania fizycznego, zarówno w szkołach, jak i poza nimi, będą informować uczniów o związanych z zażywaniem substancji dopingowych niebezpieczeństwach natury fizycznej i psychologicznej;
28. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia analizy ilościowego i jakościowego uczestnictwa chłopców i dziewcząt w zajęciach sportowych w szkole i poza nią, a także do przeznaczenia niezbędnych zasobów na dalsze rozszerzanie oferty zajęć sportowych, a przez to zwiększenie uczestnictwa dziewcząt w zajęciach sportowych; ponownie przypomina o konieczności nadzorowania i oceny skuteczności wydatków publicznych na ten cel za pomocą budżetowania pod kątem płci oraz oceny wpływu takiego budżetowania;
29. nalega, aby państwa członkowskie, opracowując strategie w dziedzinie sportu i wychowania fizycznego, włączały do nich kwestie płci systematycznie uwzględniając w tych strategiach różnice pomiędzy warunkami, sytuacją i potrzebami kobiet i mężczyzn; wzywa Eurostat do dalszego opracowywania wskaźników oraz poprawy jakości statystyk na temat uprawiania sportu przez kobiety i mężczyzn na wszystkich poziomach;
30. w pełni uwzględniając zasadę pomocniczości wzywa Komisję, Radę oraz państwa członkowskie do stworzenia właściwych instrumentów mogących promować dalsze inwestycje i poprawę infrastruktury w zakresie zajęć sportowych dla młodzieży;
31. przyjmuje z zadowoleniem wprowadzenie jasnego i jednoznacznego odniesienia do społecznych, kulturowych i gospodarczych wartości związanych z uprawianiem sportu, które stanowi podstawę ram prawnych dla przyszłych działań wspólnotowych w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w brzmieniu określonym w projekcie Traktatu z Lizbony;
32. proponuje, by unijny program zdrowia publicznego kładł większy nacisk na kwestię podnoszenia poziomu świadomości społecznej dotyczącej istotnej roli odgrywanej w tym zakresie przez edukację, wychowanie fizyczne i sport;
33. uznaje, że względy zdrowotne nie są wystarczającym powodem do zachęcania do regularnego uprawiania sportu; zwraca się zatem do państw członkowskich o zdwojenie wysiłków w zakresie promowania dyscyplin sportu związanych z wypoczynkiem i kontaktami społecznymi;
34. wzywa Komisję do opracowania przejrzystych wytycznych w zakresie przepisów dotyczących pomocy państwowej takiej jak pomoc finansowa lub inna udzielana przez władze publiczne szkołom w celu tworzenia oraz modernizacji szkolnych sal i urządzeń sportowych, a także ulepszenia i dywersyfikacji istniejącego wyposażenia i sprzętu, gdyż w wielu szkołach sprzęt sportowy jest nieodpowiedni lub całkowicie zniszczony określających, jakie formy pomocy państwa postrzegane są jako dopuszczalne i konieczne, aby skutecznie wykorzystywać społeczne, kulturowe, zdrowotne oraz edukacyjne funkcje sportu;
35. wzywa Komisję do określenia dziedzin, w których działania UE mogą przyczynić się do powstania wartości dodanej działań prowadzonych przez organizacje sportowe i władze państw członkowskich; uważa, że otwarta metoda koordynacji jest właściwym sposobem osiągnięcia lepszej współpracy na płaszczyźnie europejskiej w specyficznej dziedzinie polityki wychowania fizycznego i zajęć sportowych dla wszystkich;
36. wzywa Komisję do wzięcia pod uwagę i opracowania polityki skierowanej na zainteresowane strony, decydentów i obywateli aby ułatwiać konsultacje dotyczące europejskich działań w zakresie roli sportu w edukacji.
37. zaleca wykorzystanie funduszy strukturalnych UE do tworzenia oraz rozwijania szkolnych i innych obiektów sportowych na obszarach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji;

Wtorek, 13 listopada 2007 r.

38. zwraca się do Komisji o zagwarantowanie, że prawo obejmie świadczenie usług w sektorze sportu w ten sam sposób, w który odnosi się do innych dziedzin w ramach wszystkich strategii politycznych Wspólnoty;

39. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia równości szans poprzez podjęcie kroków mających na celu położenie kresu dyskryminacji związanej z płcią, wyznaniem czy pochodzeniem etnicznym, propagowania bardziej otwartego podejścia opartego na odpowiedniej informacji, lepszym zrozumieniu, szerszym dostępie publicznym oraz różnorodności i współistnieniu metod, a także do zagwarantowania dostępu do wychowania fizycznego przynajmniej w podstawowym zakresie dzieciom niepełnosprawnym, a tam gdzie to możliwe w zakresie rozszerzonym;

40. w związku z faktem, że sport stanowi swoisty środek socjalizacji, komunikacji i integracji społecznej oraz przekazuje jednocześnie zasady ducha gry zespołowej, uczciwości i poszanowania ustanowionych reguł, wzywa państwa członkowskie do zintensyfikowania programów sportowych oraz rozkładów lekcji wychowania fizycznego dla młodzieży z ośrodków rehabilitacyjnych dla niepełnoletnich;

41. zachęca państwa członkowskie do promowania współpracy oraz do poprawienia wymiany informacji i najlepszych praktyk pomiędzy szkołami oraz pozaszkolnymi zrzeszeniami sportowymi, władzami lokalnymi, organizacjami wolontariackimi oraz organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, które prowadzą zajęcia sportowe;

42. zachęca państwa członkowskie do aktywnego wspierania form aktywności fizycznej, które mogą być uprawiane przez rodziny, a także do poprawienia dialogu pomiędzy rodzicami, nauczycielami wychowania fizycznego oraz pozaszkolnymi zrzeszeniami sportowymi;

43. podkreśla konieczność większego wyczulenia społeczeństwa europejskiego na obecną rolę i znaczenie edukacyjne sportu, zachęcając organizacje edukacyjne i sportowe do tworzenia i rozwijania ścisłych stosunków partnerskich i wspólnych celów, promując solidarność między sektorem zawodowym i sektorem amatorskim, a także wyczulając wspólnotę edukacyjną na konieczność zwalczania siedzącego trybu życia poprzez zachęcanie do ćwiczeń fizycznych w szkołach;

44. podkreśla wagę roli edukacyjnej oraz odpowiedzialności społecznej zrzeszeń sportowych i klubów, uznaną w deklaracji z Nicei;

45. uznaje ważną rolę społeczną i kulturową, jaką kluby i zrzeszenia sportowe mogą odgrywać w obrębie lokalnych i narodowych społeczności; jest zdania, że szkoły, ośrodki treningowe, kluby i zrzeszenia sportowe powinny zostać bardziej włączone w różne formy zaangażowania i udziału społeczności lokalnych poprzez poprawę dialogu społecznego, inicjowanego najchętniej przez władze lokalne (wydziały zajmujące się problematyką zdrowia, kwestiami społecznymi czy edukacją); wzywa do zadbania w szczególności o to, aby kluby sportowe działały bez szerszenia postawy fanatyzmu, stojąc przez to na straży ideałów sportowych i społecznych;

46. podkreśla rolę organizacji i inicjatyw sportowych, takich jak olimpiada specjalna, które przyczyniają się do integracji osób niepełnosprawnych ze światem sportu, a także ze społeczeństwem; usilnie zachęca państwa członkowskie i UE udzielania wsparcia w celu kontynuacji i rozszerzania działalności tych organizacji i zakresu inicjatyw;

47. podziwia pracę wolontariuszy we wszystkich organizacjach sportowych i uznaje, że większość z tych organizacji nie mogłaby istnieć bez wolontariuszy; zaleca zatem, aby środki finansowe lub inna forma wyróżnienia za pracę ochotniczą została wprowadzona na poziomie europejskim jako wyraz uznania i promocji tego rodzaju pracy;

48. wzywa Komisję do wykorzystania doświadczeń akcji „szkoła zorientowana na sport”, zainicjowanej przez prezydencję luksemburską, oraz do opracowania we współpracy z państwami członkowskimi ujednoliconego zestawu kryteriów przyznawania tego miana, jak również warunków przyznawania europejskiej nagrody w dziedzinie sportu w uznaniu nowych inicjatyw;

Wtorek, 13 listopada 2007 r.

49. wzywa Komisję do korzystania z doświadczeń płynących z programu EYES 2004 w ramach programów *Uczenie się przez całe życie (Lifelong Learning)*, *Młodzież (Youth)* i *Obywatele dla Europy (Europe for Citizens)*, aby stworzyć nowe inicjatywy mające na celu podniesienie statusu sportu i zwiększenie świadomości społeczeństwa odnośnie do roli sportu i zajęć wychowania fizycznego nie tylko w edukacji i kulturze, ale także w zakresie integracji społecznej i ochrony zdrowia, szczególnie poprzez zapobieganie nadwadze i stresowi w szkole; wzywa w szczególności do rozwijania inicjatyw sportowych w ramach programu *Uczenia się przez całe życie*;
50. wzywa Komisję do propagowania europejskiej mobilności nauczycieli wychowania fizycznego i trenerów, jako części programu *Uczenia się przez całe życie*, oraz umożliwienia im tym samym uzyskiwania wiedzy z zakresu najlepszych praktyk i zdobywania doświadczenia w wyniku wymiany;
51. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, aby obiekty sportowe były projektowane z myślą o zapewnieniu łatwego do nich dostępu niepełnosprawnym widzom i zawodnikom;
52. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby różnorodność oferowanych zajęć sportowych zachęcała dzieci do przyjęcia otwartego spojrzenia na świat i rozwijania wartości takich jak poszanowanie samego siebie, szacunek dla innych, solidarność, świadomość społeczna i tolerancja;
53. uznaje, że sport odgrywa ważną rolę w uczeniu się przez całe życie oraz że uczniom w każdym wieku powinno zostać umożliwione uczestnictwo w nim;
54. wzywa państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na przypadki, w których talent dzieci wykorzystywany jest do celów odnoszenia sukcesów na zawodach sportowych, i nalega, aby sport profesjonalny, w którym uczestniczą dzieci, przestrzegał ich podstawowych praw i nadrzędnego interesu;
55. uznaje znaczenie pełnego uczestnictwa dziewcząt i kobiet w zajęciach sportowych na wszystkich poziomach; uważa równouprawnienie płci oraz brak dyskryminacji za cele stanowiące nieodłączny element oświatowych i społecznych funkcji sportu; podkreśla konieczność zapewnienia równego dostępu kobiet i mężczyzn oraz chłopców i dziewcząt do sportu na wszystkich poziomach, we wszystkich funkcjach i obszarach oraz do uczestnictwa w nim, niezależnie od środowiska społecznego; odnosi to w szczególności do osób niepełnosprawnych, z uwagi na to, że kobiety podlegają różnym rodzajom dyskryminacji; zwraca ponadto uwagę na ważną rolę sportu dla zdrowia publicznego, zwłaszcza w walce z otyłością, na którą cierpi obecnie 21 mln dzieci w UE;
56. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na zdrowie psychiczne i fizyczne nastolatków uczestniczących w zawodach na wysokim poziomie, uważnie oceniając skutki, jakie pewne wymogi mogą wywierać na zdrowie seksualne i reprodukcyjne młodych dziewcząt oraz na ich rozwój fizyczny i psychiczny, tak aby nie spowodować skutków odwrotnych niż te, jakich oczekuje się od edukacyjnej roli sportu;
57. domaga się, aby Komisja wskazała wzorce walki z molestowaniem i wykorzystywaniem seksualnym w sporcie; nalega, aby państwa członkowskie podjęły środki zapobiegawcze i eliminujące, a także organizowały kampanie podnoszące poziom świadomości społecznej na temat dostępnych działań prawnych w tym względzie, biorąc pod uwagę liczne istniejące rezolucje w omawianej sprawie, a w szczególności rezolucję Rady Europy z marca 2000 r. dotyczącą zapobiegania molestowaniu i wykorzystywaniu seksualnemu kobiet, młodzieży i dzieci w sporcie (rezolucja z Bratysławy) oraz swoją wyżej wymienioną rezolucję z dnia 5 czerwca 2003 r.;
58. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania zasady równych szans i równego traktowania dla mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do szkolenia i realizowania kariery w świecie sportu;
59. zwraca się do państw członkowskich i właściwych organów o podjęcie działań mających na celu uświadomienie osobom pracującym w branży sportowej (kluby, federacje itp.) znaczenia, jakie ma uwzględnianie zagadnień dotyczących równouprawnienia płci we wszystkich ich decyzjach, jak również we wszystkich inicjowanych przez nie działaniach, a także konieczności włączenia do programu zajęć równouprawnienia kobiet i mężczyzn jako celu do osiągnięcia;

Wtorek, 13 listopada 2007 r.

60. podkreśla znaczenie ćwiczeń fizycznych w hamowaniu otyłości i zwalczaniu niezdrowego trybu życia, co jest bardzo korzystne dla zdrowia każdej osoby; wyraża jednak zaniepokojenie faktem, że wydłużanie godzin pracy i generalnie obecne warunki zatrudnienia nie pozwalają pracownikom na regularne uprawianie ćwiczeń fizycznych i na większe zaangażowanie w aktywność sportową;
61. uznaje, że sport jest sektorem tworzącym miejsca pracy oraz że inne sektory, takie jak edukacja, medycyna, środki komunikacji społecznej oraz produkcja i wprowadzanie na rynek specjalistycznego sprzętu i produktów, są bezpośrednio z nim związane;
62. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy oraz Międzynarodowemu Komitetowi Olimpijskiemu.

P6_TA(2007)0504

Strategia tematyczna w dziedzinie ochrony gleby

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby (2006/2293(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Strategia tematyczna w dziedzinie ochrony gleby” (COM(2006)0231) oraz ocenę wpływu strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby (SEC(2006)0620),
 - uwzględniając szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Konwencję o różnorodności biologicznej, Konwencję ONZ w sprawie przeciwdziałania pustynnieniu, Ramową konwencję ONZ w sprawie zmian klimatu oraz Protokół z Kioto, z uwagi na fakt, że bezpośrednio i pośrednio dotyczą one funkcji gleby i ochrony gleby,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 listopada 2003 r. w sprawie komunikatu Komisji pt. „Ku strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby” ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0411/2007),
- A. mając na uwadze, że gleba to istotny składnik środowiska geograficznego, element pośredniczący między ziemią (litosfera), powietrzem (atmosfera) i wodą (hydrosfera) oraz podstawa zasadniczych funkcji życiowych na Ziemi; mając na uwadze, że polityka wspólnotowa w wielu obszarach ma na celu ochronę tych funkcji oraz że ocena wpływu przeprowadzona przez Komisję wykazała, że pomimo realizacji tych działań politycznych dewastacja, erozja i degradacja gleby rośnie, a zabiegi mające przywrócić żywność i funkcje produkcyjne gleby nie przynoszą oczekiwanych efektów, przez co silniejszy jest jej wpływ na inne zjawiska zachodzące w środowisku naturalnym, a także zdrowia ludzi i zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 87 E z 7.4.2004, str. 395.